

RESIST

Fostering Queer Feminist Intersectional Resistances against Transnational Anti-Gender Politics

El projecte RESIST

Per accedir a tots els informes dels estudis de cas, si us plau visiteu el nostre lloc web:

<https://theresistproject.eu/what-we-have-found/>

Resum Executiu: Transnacional

L'augment dels moviments, discursos i polítiques 'anti-gènere' suposa amenaces significatives per a la igualtat de gènere, els drets LGBTQIA+ i la reivindicació de la llibertat com a valor democràtic a tot Europa. L'informe anterior del projecte RESIST mostra que aquests moviments, caracteritzats per la seva complexitat i manca d'un propòsit unificat, utilitzen la diversitat de gènere i sexual com a eina política per presentar els valors tradicionals com si estiguessin amenaçats. Aquest estudi examina els efectes de les polítiques 'anti-gènere' i les resistències a aquestes a través de nou estudis de cas: vuit estudis de cas nacionals i un estudi de cas transnacional de persones que viuen a l'exili a Europa. En identificar patrons comuns i manifestacions úniques del fenomen 'anti-gènere' en cada context, oferim noves perspectives sobre les vides i les contestacions d'aquestes mobilitzacions.

Atacs organitzats i dirigits contra dones, minories sexuals i de gènere i/o feministes prevalen en tots els casos estudis. Aquests atacs, que abasten des d'agressions físiques fins a ofensives en mitjans de comunicació, afecten en particular persones trans* com també persones i comunitats racialitzades. Els efectes d'aquests atacs tenen un impacte sobre aquells que els experimenten: aquelles persones que estan al focus dels discursos i polítiques "anti-gènere" pateixen conseqüències socials, econòmiques i psicològiques. Les persones a qui apunten les polítiques "anti-gènere" pateixen tensió, repercussions professionals i acadèmiques, angoixa i inestabilitat financera. Mentre es podria esperar el suport a valors democràtics d'institucions i estats, aquests sovint han aparegut com a promotors dels atacs "anti-gènere", exacerbant la situació i portant a un baix suport jurídic-legal de les persones afectades. La naturalesa generalitzada d'aquestes qüestions mostra la discriminació estructural present a les diferents regions europees (i més enllà). Les estratègies per fer front als atacs "anti-gènere" i posar-hi resistència són multifacètiques: inclouen grups de suport mutu, defensa pública, accions legals i la creació d'espais segurs per a comunitats marginalitzades. Tot i els riscos, la visibilitat col·lectiva i l'oposició organitzada per ser visible són estratègies que usen activistes feministes i LGBTQIA+ per contrarestar les tàctiques "anti-gènere". En tots els estudis de cas, la resistència de moviments feministes i LGBTQIA+ s'evidencia en aquestes estratègies que són diverses i varien segons el context.

Aquesta investigació mostra també la diversitat de violències i opressions que pateixen feministes, persones LGBTQ+, persones trans* i persones racialitzades, incloent-hi agressions físiques i verbals, violència material, assetjament online, legislació discriminatòria, discriminació laboral, exclusió social i barreres institucionals. Aquests actes són perpetrats no només per organitzacions religioses, mitjans de comunicació o grups d'extrema dreta, sinó també per grups de drets dels homes, alguns càrrecs electes com membres del parlament, i, en alguns casos, fins i tot dins de les mateixes comunitats feministes i LGBTQ+, fet que pot conduir a una major marginalització de grups racialitzats, persones trans*, persones amb discapacitat i persones de classe treballadora dins d'aquests moviments.

En els diferents estudis de cas queda palès com feministes, persones LGBTQ+ i activistes pateixen amenaces i atacs, especialment en espais públics, a les xarxes socials i en esdeveniments com espectacles drag, clubs de lectura LGBTQ+ o protestes feministes. Tots els estudis de cas informen d'agressions verbals i físiques. El vandalisme i la destrucció de propietats dirigides a activistes feministes i LGBTQ+ són comuns. Els atacs coordinats en línia, incloent-hi el *doxing* i el ciberassetjament, són freqüents en diversos casos d'estudi, implicant la retirada de les xarxes socials com a estratègia de protecció per algunes feministes i persones LGBTQ+. La discriminació institucionalitzada a través de lleis i polítiques és evident a Polònia i Grècia, amb campanyes organitzades per revertir les polítiques d'atenció sanitària de reafirmació de gènere a Irlanda i Espanya. El llenguatge inclusiu està prohibit a Alemanya i és objecte de controvèrsia a França. Les minories de gènere i sexuals pateixen repercussions professionals, incloent-hi la pèrdua de feina, la discriminació en el mercat laboral i l'atur. Més específicament, a les universitats, les participants expressen que pateixen pressions per evitar que treballin sobre certs temes d'investigació. L'exclusió social impulsada per la retòrica 'anti-gènere' condueix a l'estranyament familiar i l'aïllament comunitari. Això és especialment greu per a les persones LGBTQ+ en exili, que experimenten simultàniament racisme i exclusió estructural en la societat, i sovint busquen recolzar-se en comunitats o en la família d'origen per sobreviure. L'accés als serveis essencials està restringit per barreres institucionals, complicant la vida quotidiana de les minories de gènere i sexuals. Finalment, les diferents percepcions dels participants van revelar el que podria anomenar-se un continuum entre atacs experimentats i violència sistèmica i interseccional.

EXECUTIVE SUMMARY ENDS

**Funded by
the European Union**

Funded by the European Union under Project ID 101060749.

EU Horizon Europe (EU partners); UK Government Horizon Europe Guarantee Scheme (UK partner); Swiss State Secretariat for Education, Research and Innovation (Swiss partners).

Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or British and Swiss funding authorities. Neither the European Union nor the granting authorities can be held responsible for them.